

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/7/2022
Identifikačné číslo spisu:	3003899929
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3003899929.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobkyne: N. D., nar. XX. K. XXXX, bytom C.. D. XX/XX, D., proti žalovanej: SIGAL, s.r.o, so sídlom Kopčianska 20/2490, Bratislava, IČO: 36 293 181, zast. advokátom Mgr. Petrom Švarcom, so sídlom M. Falešníka 6, Prievidza, o návrhu na ochranu proti nekalej súťaži a o náhradu škody vo výške 15.933,08 eura, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 7Cbs/27/2003-989 z 29. júna 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 7Cbs/27/2003-989 z 29. júna 2022
p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne ako súd prvej inštancie (v ďalšom texte tiež len „súd prvej inštancie, „prvoinštančný súd“ alebo „krajský súd“) uznesením č. k. 7Cbs/27/2003-989 z 29. júna 2022 žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobou, podanou na Krajský súd v Trenčíne v roku 2003, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej vydania predbežného opatrenia, ochrany proti nekalej súťaži a náhrady škody vo výške 480.000,-- Sk s príslušenstvom. Rozsudkom č. k. 7Cbs/27/2003-230 zo 14. novembra 2006 krajský súd vo výroku I. rozhodol o povinnosti žalovanej zdržať sa výroby, predaja a iného uvádzania na trh olejových aromatických lúč, ktoré sú tvorené sklenou fľašou, v ktorej je umiestnená zmes sušených kvetov a iných rastlinných častí, ktoré sú naložené v aromatickom oleji a ktoré sú rovnaké alebo zameniteľné s výrobkami žalobkyne vyrábanými v dizajne zapísanom na Úrade priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad priemyselného vlastníctva SR“) pod č. 26753. Výrokom II. bola vo zvyšku žaloba zamietnutá a výrokom III. súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa podala odvolanie v časti výroku, ktorým bola žaloba v časti o náhradu škody zamietnutá a v časti výroku o náhrade trov konania. Žalovaná odvolanie nepodala.
Z uvedeného dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. nadobudol právoplatnosť uplynutím

odvolacej lehoty. O odvolaní žalobkyne rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) ako súd odvolací uznesením sp. zn. 4Obo/25/2007 z 12. februára 2008 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 7Cbs/27/2003-230 zo 14. novembra 2006 vo výroku II. a III. zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Predmetom konania tak ostala náhrada škody s príslušenstvom.

3. V priebehu konania došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalobkyne uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40OdK/38/2017 z 21. júna 2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. OV 123/2017, podľa ust. § 166 a nasl. zákona č. 7/2005 Z. z.. Následne správca v zmysle § 167v ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. v Obchodnom vestníku oznámil, že konkurz vyhlásený na majetok žalobkyne sa končí a predmetný konkurz sa zrušuje z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

4. Žalobkyňa podaním zo 07. septembra 2020 krajskému súdu oznámila, že na podanej žalobe ďalej netrvá a berie ju späť z dôvodu osobného bankrotu. Následne na výzvu súdu o možnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pri rozhodovaní o trovách konania uviedla, že si trovy konania uplatňuje, je nemajetná a evidovaná na úrade práce. Žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila, zároveň mala za to, že jej vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle § 256 CSP, ktoré si uplatnila a vyčíslila spolu vo výške 5.776,15 eura. Dôvody osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP podľa žalovanej v tomto prípade neexistovali.

5. Na základe uvedených skutočností Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 7Cbs/27/2003-906 z 27. októbra 2020 výrokom I. konanie pre späťvzatie žaloby zastavil a výrokom II. rozhodol o nepriznaní nároku na náhradu trov konania stranám sporu. Voči výroku II. predmetného uznesenia podala odvolanie žalovaná, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR ako súd odvolací, a to uznesením sp. zn. 4Obo/1/2021 z 25. februára 2021, ktorým uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 7Cbs/27/2003-906 z 27. októbra 2020 vo výroku II., ktorým súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajskému súdu vytkol nedostatočné skúmanie dôvodov hodných osobitného zreteľa, najmä majetkových pomerov strán sporu.

6. V ďalšom konaní krajský súd doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia najvyššieho súdu a z predložených fotokópií účtovných závierok žalovanej za obdobie rokov 2019 a 2020 zistil, že výsledkom hospodárenia za tieto roky je zisk (v roku 2019 išlo o zisk vo výške 19.952,-- eur a v roku 2020 vo výške 15.537,-- eur). Žalobkyňa na výzvu súdu podaním zo 06. júna 2022 oznámila, že do 10. mája 2022 bola dlhodobo, počas jedného roka, práceneschopná, v súčasnosti nie je zamestnaná z dôvodu zdravotných ťažkostí. Opätovne poukázala na skutočnosť, že v roku 2017 bol na jej majetok vyhlásený konkurz, preto si škodu, ktorú jej spôsobila žalovaná, nemohla ďalej vymáhať súdnou cestou, keďže vymáhaná pohľadávka sa stala súčasťou osobného bankrotu. Priznanie náhrady trov konania žalovanej odmietla; uviedla, že v tomto spore je poškodenou stranou ona, nakoľko žalovaná jej spôsobila nemalú škodu.

7. Poukázaním na ustanovenia § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej veci došlo k situácii, kedy procesný úspech v konaní mala žalobkyňa v časti žaloby, ktorou sa domáhala voči žalovanej ochrany proti nekalej súťaži, keď žalovanej bola právoplatným výrokom I. rozsudku č. k. 7Cbs/27/2003-230 zo 14. novembra 2006 uložená povinnosť zdržať sa výroby, predaja a iného uvádzania na trh olejových aromatických lampa, ktoré sú tvorené sklenou fľašou, v ktorej je umiestnená zmes sušených kvetov a iných rastlinných častí, ktoré sú naložené v aromatickom oleji a ktoré sú rovnaké alebo zameniteľné s výrobkami žalobkyne vyrábanými v dizajne zapísanom na Úrade priemyselného vlastníctva SR pod č. 26753. Keďže v tejto časti, t. j. v jednej polovici, bola žalobkyňa úspešná, mala by v tejto časti nárok na náhradu trov konania voči žalovanej. Po zrušení výroku II. označeného rozsudku, ktorým bol zamietnutý žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody, ostala predmetom konania len výška nároku na náhradu škody, na ktorej žalobkyňa netrvala z dôvodu zrušenia konkurzného konania pre nedostatok majetku žalobkyne, ktorý by pokryl

jeho náklady. V tejto časti žaloby, teda v jej druhej polovici, bola žalobkyňa neúspešná, pretože procesne zaviniť zastavenie konania a bola by povinná v tejto časti nahradiť trovy konania žalovanej. Naproti tomu, žalovaná mala vo veci úspech v časti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby jej žalovaná zaplatila sumu vo výške 15.933,08 eura s príslušenstvom a neúspech mala vo zvyšnej časti.

8. Poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že každá zo strán sporu mala vo veci len čiastočný (polovičný) úspech (vo vzťahu k jednotlivým žalovaným nárokom), preto v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal a od aplikácie ustanovenia § 257 CSP upustil.

9. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná (č. l. 993 - 997 spisu), dôvodiac odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Navrhla, aby odvolací súd podľa § 388 CSP odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného zmenil tak, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100 %.

10.

Žalovaná v odvolaní nesúhlasila so záverom prvoinštančného súdu spočívajúcim v konštatovaní, že konanie je zložené z dvoch častí, a to z časti o návrhu na ochranu proti nekalej súťaži a z časti o náhradu škody vo výške 15.933,08 eura a nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa bola v konaní úspešná v jednej polovici. Podľa žalovanej malo konanie tri časti, keďže žalobkyňa 26. februára 2003 podala na súd prvej inštancie návrh

na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom súd rozhodol uznesením č. k. 7Cbs/ 27/2003-42 z 10. septembra 2003 a ktorým žalovanej uložil povinnosť zdržať sa výroby, predaja a iného uvádzania na trh olejových aromatických lúč, ktoré sú tvorené sklenenou fľašou, v ktorej je umiestnená zmes sušených kvetov a iných rastlinných častí, ktoré sú naložené v aromatickom oleji. O odvolaní žalovanej proti označenému uzneseniu rozhodol najvyšší súd ako odvolací súd uznesením sp. zn. 1Obo/292/2003 zo 17. decembra 2003, ktorým uznesenie prvoinštančného súdu zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

O náhrade trov konania nerozhodol. Poukazom na uvedené preto žalovaná tvrdí, že v tejto časti konania mala plný úspech, čo však súd prvej inštancie pri posudzovaní náhrady trov konania vôbec nebral do úvahy.

11. Žalovaná v ďalšej časti odvolania poukázala na to, že samotný súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom uznesení (ako aj vo svojom predchádzajúcom, odvolacím súdom zrušenom uznesení z 27. októbra 2020) uviedol, že konkurzné konanie bolo zrušené

pre nedostatok majetku žalobkyne, ktorý by pokryl jeho náklady, žalobkyňa v tejto časti procesne zaviniť zastavenie konania, preto by bola povinná nahradiť trovy žalovanej. Sú však podľa názoru žalovanej rozhodol v rozpore s tvrdením o tom, že žalovaná procesne zaviniť zastavenie konania, v ktorom prípade by súd mal priznať náhradu trov konania protistrane.

12. Žalovaná napokon namietala, že žalobkyňa, riadne zastúpená advokátom, po dobu viac ako 16 rokov od podania žaloby nesformulovala, nevyčísľila, resp. nezdôvodnila výšku žalovanej sumy a nepreukázala nárok na náhradu škody, ktorého sa domáhala, a to napriek tomu, že jej táto povinnosť bola súdom opakovane ukladaná. Trovy konania, náhrady ktorých sa žalovaná domáha, tak podľa jej názoru vznikli len zavinením žalobkyne.

13. Sumarizujúc vyššie uvedené, žalovaná nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán konania, považuje za taký postup prvoinštančného súdu, ktorý neaplikuje ustanovenia príslušného právneho predpisu, a to bez presvedčivého odôvodnenia, porušujúce vlastnícke právo podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“), právo získať prostriedky pre svoje životné potreby prácou podľa článku 26 ods. 3 Listiny a tiež právo na súdnu ochranu podľa článku 36 ods. 1 Listiny.

Žalovaná má za to, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, naopak, žalovaná má právo na náhradu trov konania v zmysle § 255 a § 256 CSP, v súvislosti s ktorým tvrdením ich výšku vyčíslila podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, ods.2, § 13a, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tak, ako je uvedené na stranách 3 až 5 jej odvolania, v sume spolu 6.152,-- eur.

14. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej nevyjadрила.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala strana sporu (žalovaná), v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP), proti uzneseniu, proti ktorému zákon podanie tohto opravného prostriedku pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP), prejednal podané odvolanie v rozsahu a z dôvodov v nich uvedených (ktorými je odvolací súd podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP viazaný), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

16. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Podľa § 357 písm. m/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

18. Žalovaná podala odvolanie proti uzneseniu prvoinštančného súdu, ktorým nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán konania s poukázaním na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, odôvodňujúc svoje rozhodnutie tým, že každá zo strán sporu mala vo veci len čiastočný (polovičný) úspech. Žalovaná odvolaciemu súdu vytkla, že neprihliadol na to, že žalovaná bola úspešná v časti konania o návrhu žalobkyne na vydanie predbežného opatrenia, keď prvoinštančný súd návrhu pôvodne vyhovel a predbežné opatrenie vydal, na odvolanie žalovanej však odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Odvolateľka ďalej tvrdila, že súd rozhodol v rozpore s ustanovením § 256 ods. 1 CSP keď jej nepriznal náhradu trov konania napriek tomu, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania v časti o náhradu škody, a to späťvzatím žaloby v tejto časti z dôvodu zrušenia konkurzného konania pre nedostatok majetku žalobkyne. Žalovaná napokon vytkla súdu aj neprihliadnutie na dobu trvajúcu viac ako 16 rokov, počas ktorej žalobkyňa nepreukázala nárok na náhradu škody, ktorého sa v konaní domáhala.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

21. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

22. Vyplyvajú z citovaných ustanovení CSP, právna úprava náhrady trov konania v sporovom konaní podľa úpravy v CSP sa spravuje zásadou úspechu v konaní/spore (rovnako tomu tak bolo v predchádzajúcom procesnom predpise, Občianskom súdnom poriadku, účinnom do 30. júna 2016). Kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je tak miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu, ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci vo všeobecnosti závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petítu, ktorý bol urobený vo veci samej, pričom podstatným je komplexné vyhodnotenie pomeru úspechu a neúspechu sporových strán v súdnej veci. Namiesto je posúdiť celý kontext a šírku existujúceho sporu. Čiastočný úspech vo veci sa môže v rozhodnutí o trovách konania prejavíť dvomi spôsobmi, a to tak, že súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, alebo náhradu trov konania neprizná žiadnej zo strán sporu.

23. V prípade ak konanie bolo sčasti zastavené /napríklad aj z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby/, súd posúdi v zmysle § 256 ods. 1 CSP dôvody pre ktoré muselo byť konanie sčasti zastavené a s prihliadnutím na tento záver o procesnom zavinení čiastočného zastavenia konania a následne vyhodnotí celkový pomer úspechu účastníkov vo veci podľa § 255 ods. 2 CSP. Ak žalobca vzal žalobu späť čiastočne procesne zaviniť zastavenie konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP v tomto rozsahu nemal vo veci úspech a z hľadiska posudzovania náhrady trov konania sa úspech pripočíta protistrane. V celkovom pomere úspechu a neúspechu strán vo veci podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP súd zohľadní aj úspešnosť či neúspešnosť strán v zastavenej časti konania. V tejto súvislosti poukazuje dovolací súd na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo 19/2010 z 26. januára 2011, ktoré sa zaoberá aplikáciou ustanovení § 146 ods. 1 písm. c/, ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p. účinných do 30. júna 2016 na posúdenie pomeru úspechu vo veci a ktorého závery sú aplikovateľné aj na výklad ustanovení CSP upravujúcich náhradu trov konania. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia sa konštatuje: „V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené /napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania/, súd prihliadne na to, či a kto zaviniť, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi /v režime § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O.s.p./otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí /podľa § 142 ods. 2 O.s.p./ celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzatí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zaviniť čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa bola úspešná v časti konania, v ktorom sa prioritne domáhala zdržania sa nekalosúťažného konania žalovanou. O uvedenom nároku rozhodol právoplatne Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 7Cbs/27/2003-230 zo 14. novembra 2006 keď v jeho I. výroku žalovanej uložil povinnosť zdržať sa výroby, predaja a iného uvádzania na trh olejových aromatických lúč, ktoré sú tvorené sklenou fľašou, v ktorej je umiestnená zmes sušených kvetov a iných rastlinných častí, ktoré sú naložené v aromatickom oleji a ktoré sú rovnaké alebo zameniteľné s výrobkami žalobkyne vyrábanými v dizajne zapísanom na Úrade priemyselného vlastníctva SR pod č. 26753. Vo zvyšnej časti žaloby sa žalobkyňa domáhala náhrady škody spôsobenej nekalosúťažným konaním žalovanej. Žalobu v tejto časti žalobkyňa so súhlasom žalovanej vzala späť s poukázaním na osobný bankrot. Prvoinštančný súd v tejto časti konanie zastavil uznesením č.k. 7Cbs/27/2003-906 z 27. októbra 2020.

25. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení konštatoval, že procesný úspech v konaní mala žalobkyňa v časti žaloby ktorou sa domáhala voči žalovanej ochrany proti nekalej súťaži, teda v jednej polovici a v druhej polovici, teda v časti žaloby ktorou sa domáhala náhrady škody bola neúspešná, pretože procesne zaviniť zastavenie konania. Na druhej strane žalovaná mala úspech v časti v ktorej bolo konanie zastavené a neúspešná bola vo zvyšnej časti. O trovách konania rozhodol vzhľadom na polovičný úspech oboch sporových strán podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na ich náhradu nepriznal. Uvedený záver a výklad citovaných ustanovení o náhrade trov konania úplne korešponduje s právnym záverom odvolacieho súdu uvedenom v odseku 23 odôvodnenia tohto rozhodnutia.

26. Pri zastavení konania je rozhodovaniu o náhrade trov konania vlastná aplikácia zásady (procesného) zavinenia. Niet pochyb, že zastavenie konania v časti žaloby o náhradu škody zaviniť žalobkyňa späťvzatím žaloby poukazom na svoj osobný bankrot. V tejto časti žaloby bola teda žalobkyňa neúspešná a správne súd prvej inštancie konštatoval, že by bola povinná nahradiť trovy konania žalovanej. Nie je dôvodná námietka žalovanej, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s týmto tvrdením. Úspešnou stranou v konaní v tejto časti žaloby je skutočne žalovaná, opomína však, že je neúspešnou stranou v konaní v časti žaloby o vyslovenie jej nekalosúťažného konania. Rozhodnutie prvoinštančného súdu o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán konania, je odzrkadlením čiastočného úspechu každej zo strán sporu (žalobkyne v časti žaloby o vyslovenie nekalosúťažného konania žalovanej a žalovanej v časti žaloby o náhradu škody). Odvolací súd len dopĺňa, že rozhodnutie o nekalosúťažnom konaní žalovanej považuje za základné rozhodnutie o tom, že

do jej práva bolo zasiahnuté, na ktoré by potom (v prípade, ak by k späťvzatiu žaloby v ďalšej časti nedošlo), nadväzovalo rozhodnutie o nároku žalobkyne na náhradu škody (vyhovujúce alebo zamietajúce) ako druhotné rozhodnutie, sprevádzajúce výrok o nekalosúťažnom konaní. Prvoinštančný súd správne posúdil náhradu trov konania v zastavenej časti konania a následne neúspech žalobkyne v tejto časti zohľadnil pri posúdení celkovej náhrady trov konania podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Tvrdenie odvolateľky, že súd nezohľadnil zavinenie späťvzatia časti žaloby a rozhodol v rozpore s § 256 ods. 1 CSP nie je preto opodstatnené.

27. Za neopodstatnenú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalovanej spočívajúcu v tvrdení o vzniku nároku na náhradu trov konania z dôvodu jej úspechu v rámci odvolania podaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie o vydaní predbežného opatrenia (resp. o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle CSP, účinného od 1. júla 2016). Úprava inštitútu náhrady trov konania v CSP má výsledkový charakter, t. z. určujúcim je konečný výsledok sporu. Nie je preto podstatné, ktorá zo strán bola úspešná v niektorej dielčej časti konania (napr. o predbežnom opatrení, resp. neodkladnom opatrení). Navyše, návrh žalobkyne na vydanie predbežného opatrenia sa týkal časti žaloby o vyslovenie nekalosúťažného konania žalovanej, a teda časti, v ktorej bola úspešnou stranou sporu žalobkyňa.

28. Napokon, za nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil námietku žalovanej týkajúcu sa neprimeranej dĺžky konania, spôsobenej podľa jej tvrdenia žalobkyňou, ktorá okolnosť vzhľadom na aplikáciu zásady úspechu v konaní/spore, nie je významná, keďže prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania bolo kritérium procesného úspechu sporových strán, kedy nepriznanie ich náhrady žiadnej zo sporových strán je odrazom reálneho výsledku sporu (čiastočného úspechu žalobkyne i žalovanej).

29. Odvolací súd pre úplnosť, vo vzťahu k námietke žalovanej spočívajúcej v tvrdení o nepresvedčivom odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uvádza, že toto zákonnú požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, spĺňa, nakoľko z neho vyplýva dôvod, pre ktorý súd nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu, a to aj odkazom na príslušné ustanovenie CSP, pre ktorú okolnosť upustil od aplikácie ustanovenia § 257 CSP.

30. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 7Cbs/27/2003-989 z 29. júna 2022 ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 ods. 1 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od

vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha [dovolací návrh (§ 428 C. s. p.)].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie

dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).